N°. 1847. N°. 222.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is ƒ 5 in de drie maanden.

Zaturdag 6 November.

De prijs der Advertentiën is van 1 tot vijf regels, ƒ 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Aanslag op de drukpers-vrijheid.

Toen in de vorige zitting het tweede en het derde boek van het Strafwetboek behandeld zouden worden, wilde eene overgroote meerderheid der Kamer in geenerlei onderzoek hunner bepalingen treden, zoolang de minister geene strafbepaling voorstelde tegen geestelijken, welke pauselijke bullen zonder vergunning der overheid zouden hebben afgekondigd. Hoe men ook over de noodzakelijkheid van zulk eene bijvoeging denken mag, niemand zal, denken wij, willen beweren, dat de zaak van een zoo overwegend en aanhoudend belang is als de vrijheid der drukpers. Een beroemd man verklaarde, dat, wanneer toch eens alle andere vrijheden verloren gingen, maar die der drukpers behouden bleef, deze alleen voldoende zou zijn om alle andere terug te winnen. De drukpers is het magtige werktuig, waardoor alle kennis over de aarde verspreid wordt. Zij laat den individu in zijne keus vrij, maar stelt hem in de gelegenheid te kiezen. Zoo lang geene volmaakte regering gevonden zal wezen, en de regeerders voorlichting en onderzoek noodig zullen hebben om tot de kennis van het goede te komen, zal men niet, zonder gevaar voor de waarheid, de drukpers van hare vrijheid kunnen berooven.

In het voorgestelde Strafwetboek werd echter een aanslag op die vrijheid beproefd en, hoewel de onafhankelijke drukpers zich beijverde tegen het gevaar, dat daardoor het land bedreigde, te waarschuwen, scheen de vertegenwoordiging deze zaak veel minder belangrijk te vinden dan die van het placet.

Van het behoud eener vrijheid, welke in dit land inheemsch is, werd het aannemen of verwerpen van een geheel wetboek niet afhankelijk gemaakt. Men vond slechts termen, het verzoekschrift van onzen uitgever en nog een ander naar den minister te verwijzen, maar daarmede achtte men genoeg gedaan te hebben. Bij de algemeene beraadslaging over den eersten titel van het tweede boek des Strafwetboeks, werd van de poging tot vernietiging der vrijheid van drukpers met geen enkel woord melding gemaakt, maar alleen over het placet gesproken. En toch ook in de oogen van diegenen, welke dit het meest noodzakelijk gelooven, moest het belang van eene strafbepaling tegen hen, die vreemde bullen zonder verlof der overheid afkondigden, minder noodzakelijk schijnen dan het behoud van de vrijheid der drukpers. Wanneer het al te vreezen ware, dat in de kerkelijke bepalingen iets tegen de bestaande wetten en verordeningen gevonden wierd, de straf tegen hare opvolging zou meestal bij de hand zijn, maar met de vernietiging van de vrijheid der drukpers, met het dooden van alle onderzoek, had men slechts het kwaad gemakkelijker en verbetering onmogelijk gemaakt. Een enkel punt van zeer ondergeschikt belang woog bij de Kamer zwaarder dan een der gewigtigste des lands, dan eene vrijheid, zonder welke alle andere zonder beteekenis zijn en op het punt van mede te vergaan.

Het gouvernement heeft uit de houding der Kamer het besluit getrokken, dat, wanneer het op het punt van het placet een weinig toegaf, het misschien in zijne oogmerken met betrekking tot de drukpers slagen zou. Uit blijdschap over het verkregene zullen, hoopt men, de leden der Staten-Generaal over het andere heenstappen. Zij hebben toch reeds getoond aan het behoud dier vrijheid niet zoo veel te hechten als aan het placet: men zal hen dus op dat punt wel kunnen overhalen.

Volgens het op nieuw aangeboden ontwerp mag men weder de misdrijven of vergrijpen van openbare ambtenaren, in de uitoefening hunner functiën begaan, niet openbaar maken, zonder als lasteraar gestraft te worden. Alleen wanneer men het bewijs door authentieke geschriften of vonnissen leveren kan, zal men misschien vrij komen. De heer DE JONGE heeft nog niet verklaard, waarom in zijne oogen bij ambtsmisdrijf een authentiek stuk meer geloof verdient dan een onderhandsch geschrift, welks waarheid niet wordt tegengesproken of van elders blijkt, of dan getuigen, wier verklaringen allen twijfel aan echtheid uitsluiten. Het blijft ons altijd een raadsel, hoe het al of niet bezitten van een zeker bewijsmiddel ons tot verdienstelijke vaderlanders of tot lage lasteraars kan maken. Al kunnen wij zonneklaar, doch niet door vonnis of authentieke acte, bewijzen, dat deze of gene minister, of een ander ambtenaar in de waarneming zijner functiën de schandelijkste handelingen pleegt en het vaderland in gevaar brengt: wij zullen het vervullen van dien burgerpligt door kerkerstraf, geldboete en verlies van eenige regten moeten boeten, enkel dewijl die minister of die ambtenaar niet goedgevonden heeft bij eene authentieke acte te erkennen, dat hij een schurk is, of dewijl hij tot hiertoe slim genoeg geweest is zijne misdaden zoo te vermommen, dat de regter hem nog niet heeft kunnen straffen. Het heil van den staat, de toekomst van een eerlijk man, die, de zekerheid van het misdrijf bezittende, dit niet langer meent te mogen zwijgen, wordt opgeofferd aan de rust der ministers of der ambtenaren, welke men boven alle controle der burgerij wil verheffen en aan welke men straffeloosheid schijnt te willen verzekeren.

Men tracht ons eene vrijheid te ontnemen, welke wij als een erfdeel van onze vaderen ontvingen en, wat wij ook verliezen mogten, tot heden behielden. Wat zelfs het ministerie VAN MAANEN in het laatste jaar voor de Belgische omwenteling niet durfde aantasten, dit wil de minister DE JONGE ons in 1847 ontrukken.

Zal men dit lijdelijk aanzien? Zal men niet met kracht tegen het tot stand brengen van zulk eene wet ijveren? Wanneer de natie zich de zaak niet aantrekt, is deze verloren: want wat men bij haar zwijgen al niet van de vertegenwoordiging gedaan zal kunnen krijgen, is onmogelijk te zeggen. »De tegenwoordige omstandigheden" of dergelijke gewigtige redenen meer, zullen deze ligtelijk over alle bezwaren doen heenstappen. En men beseffe het wel; een constitutionele staat is zonder vrijheid van drukpers ondenkbaar: hare vernietiging is de eerste en gewigtigste stap tot vestiging van alleenheerschappij en volstrekte oppermagt. Wie deze niet wil, blijve niet stil zitten, maar verheffe zijne stem.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Petersburg, *26 oct.* De officiële opgaven betreffende den voortgang der cholera bevatten de volgende bijzonderheden. Te Moskau zijn van den 30sten september tot 19 october 222 personen door de cholera aangetast en 66 daaraan gestorven. In Tula en het gouvernement van dien naam maakte de ziekte slechts weinige offers even als in het gouvernement Nischnij-Nowogorod. Heviger woedde zij te Kasan; aldaar werden van 17 september tot 5 october 174 personen ziek en stierven er 84. In het gouvernement Riasan

zijn geene gevallen en in Sombirsk slechts weinige gevallen voorgekomen. Alleen te Samara woedde de ziekte hevig, daar er 50 personen dagelijks stierven. In verscheidene andere gouvernementen, en te Kertsch had de ziekte nagenoeg opgehouden. In het land der Donsche kozakken woedde zij tot den 2den october vrij hevig. Buitendien is zij uitgebroken in het gouvernement Orenburg en Kiew, Waldai en het gouvernement Nowgorod.

DUITSCHLAND.

Hamburg, 31 *oct.* De laatste vergadering van de burgerschap heeft in het behoudend hoofdkwartier grooten schrik veroorzaakt, niet zoozeer van wege het verwerpen van het nieuwe voorstel des senaats, veranderingen in het bestuur der finantiën betreffende, dan wel daarom, dat zich voor de eerste maal eene compacte, zelfstandige, *georganiseerde* oppositie vertoond heeft, die weet wat zij wil, die naar alle verwachting zich verder en verder zal ontwikkelen en uitbreiden en met aandrang naar het doel streeft van eene verandering der staatsinrigting. Een votum van vertrouwen althans kan men het besluit der burgerschap niet noemen, dat eene uit tien burgers benoemde commissie het finantiëel beheer zal nazien en inzage zal nemen van het opmaken der begrooting.

— De Zweedsche ambassadeur bij onze stad, graaf *Wrangl*, zal, zegt men, verplaatst worden naar 's Gravenhage.

ZWITSERLAND.

De uit Zwitzerland ontvangene berigten houden in, dat de zaken daar te lande een meer oorlogszuchtig voorkomen hebben dan ooit te voren, en dat werkelijk de onderhandelingen tusschen den landdag en de afzonderlijk verbondene kantons zijn afgebroken. Men vreest, dat de vijandelijkheden reeds zijn aangevangen.

Naar luid dezer berigten, zijn in den avond van den 28sten de afgevaardigden der 12½ kantons te zamen gekomen, om te onderhandelen over de voorstellen, welke hun van wege de afzonderlijk verbondene kantons waren gedaan, op voordragt van het kanton Bazel-stad doch welke inderdaad niets anders inhielden dan eene gewijzigde voordragt van hetgeen reeds vroeger door het kanton Zug was voorgesteld. Zoo als men met grond konde verwachten, heeft ook deze poging van het kanton Neufchâtel tot geen afdoenden uitslag geleid. Den volgenden dag, 29 october, is over die voorstellen in den landdag beraadslaagd, en zijn dezelve, na eene langdurige beraadslaging, verworpen met de gewone meerderheid van 12½ stemmen.

Die voorstellen hielden in, dat de kantons van het afzonderlijke verbond tot de ontbinding der onderling aangegane overeenkomst zouden overgaan, op de navolgende voorwaarden: De troepen, die van weerszijden op de been zijn gebragt, zullen onmiddelijk worden ontslagen; — de landdag zal de onafhankelijkheid der zeven kantons, zoo wat het staatkundige, als wat het godsdienstige betreft, waarborgen, en de verzekering geven, dat bij eene herziening van het bondgenootschappelijke verdrag geene inbreuk daarop zal worden gemaakt; — de twee vraagstukken, betreffende de kloosters en de jesuiten, zullen aan het oordeel van den Paus worden onderworpen. — Na de verwerping dezer voorstellen, hebben de afgevaardigden van Lucern, uit naam der zeven vereenigde kantons, protest doen aanteekenen tegen het gebeurde, en daarop, onder de verklaring, dat het oogenblik der scheiding gekomen was, de zaal verlaten, in welke de vergadering werd gehouden, gevolgd door de afgevaardigden van al de overige vereenigde kantons.

De afgevaardigden der overige kantons hebben alstoen beraadslaagd over hetgeen hun verder te doen stond. Die van Neufchâtel hebben mede geprotesteerd, en verkondigd, dat zij moesten weigeren, hun contingent tot het bondgenootschappelijk leger te leveren. De overige afgevaardigden hebben echter eenparig besloten, ook de troepen tot de reserve behoorende, onder de wapenen te roepen en deze ten spoedigste in staat te stellen, om tegen de afzonderlijke kantons te worden aangevoerd.

Een half uur, na de zitting van den landdag te hebben verlaten, waren de afgevaardigden der afzonderlijk verbondene kantons reeds uit Bern vertrokken.

Den 30sten october is daarop weder eene vergadering van den landdag gehouden, waarin werkelijk moet zijn besloten tot het gewapenderhand ten uitvoer leggen der besluiten van dat ligchaam, ten opzigte der afzonderlijk verbondene kantons. — Met de grootste belangstelling ziet men de bevestiging van dit berigt te gemoet.

— Men wil, dat de nota, die graaf *Bois-le-Comte* alvorens Zwitserland te verlaten, aan de Vorort moest ter hand stellen, hoofdzakelijk zal inhouden, dat, in de oogen zijner regering, het Zwitsersch eedgenootschap heeft opgehouden te bestaan.

BEIJEREN.

Munchen, 30 *oct.* Als eene gewigtige voornitgang in het constitutionele leven moet men het besluit beschouwen, dat in de zitting van eergisteren op voorstel van den deken *Bauer* ten aanzien van de bij den landdag inkomende bezwaren genomen is en hetwelk in de Kamer algemeenen en onverdeelden bijval gevonden heeft. Deken *Bauer* sloot zijn rapport over twee niet tot de werkzaamheden der Kamer behoorende bezwaarschriften, met deze woorden: »Ten »aanzien dezer verwijzing" (naar de ministers welken de zaak aanging) »heb ik nog eene blijde tijding »mede te deelen. Tot nu toe werd op dergelijke »verwijzingen niet veel acht geslagen. Men hield het »voor tamelijk onverschillig of de klagten ter eeu»wiger rust ingingen in de vochtige zalen van het »staten-archief of in de drooge vertrekken van het »ministeriëel archief. Maar thans is, op voorstel van »het vijfde committé, door het ministerie de stellige »toezegging gedaan, dat alle klagten en bezwaren »die aan hetzelve zullen worden toegezonden, niet »slechts zorgvuldig zullen onderzocht worden, maar »ook dat van den uitslag van dit onderzoek in de »volgende zitting van den landdag verslag zal wor»den gedaan. Dit, gelijk gewis gij allen, beschou»wende als een lofwaardige stap voorwaarts, noodig »ik den heer regeringsraad *von Benning* uit, mijne »magtiging tot het doen van dergelijke mededeeling »te bevestigen."

De regeringsraad *von Benning* antwoordde:

»Het moet, waarlijk, voor het buitenland al zeer »zonderling en ontrustend luiden, dat er zoo vele »klagten *wegens schennis der staatsregeling* han»gende zijn. Men zou bijna moeten gelooven, dat »het Beijersche ministerie zich met niets anders on»ledig hield, dan met het schenden der constitutie. »Maar men heeft alleen daarom veel als schennis »der grondwet opgegeven, omdat men vreesde dat »de zaak anders bij het ministerie zou *begraven* wor»den. Ik zeide daarom aan het geachte committé, »dat ik, om dit te voorkomen, liever, wanneer de »zaak mijn departement betrof, in de volgende zit»ting terstond mededeeling zou doen van het onderzoek »en deszelfs resultaat. Ik verzoek u derhalve, mijne »heeren, in uwe volgende zitting eene lijst der be»zwaren op te maken die in de termen van verwij»zing vallen. Ik zal zorgen dat gij de naauwkeu»rigste ophelderingen zult ontvangen." Zoo krachtig en tevens zoo weldadig is de werking eener zich naar alle kanten lucht gevende openbaarheid dat die belofte alleen reeds eenen onstuimigen bijval en hartelijk vertrouwen opwekt (Wanneer zal men den heer *van Hall*, of *Baud*, of *van Campens-Nieuwland*, eene dergelijke verklaring in onze Kamer hooren afleggen?)

ENGELAND.

Londen, 1 *nov.* Ten gevolge van de schaarschte van geld en de hooge rente, welke aan het opnemen van kapitalen verbonden is, zijn de werkzaamheden aan verscheidene groote ondernemingen, vooral aan spoorwegen, in den laatsten tijd deels geheel gestaakt, deels aanmerkelijk ingekrompen. Het aantal der werklieden, welke tot dus ver bij het maken van spoorwegen in verschillende streken des lands hun brood vonden, maar in de laatste dagen, ten gevolge van het staken van hun werk, huiswaarts gezonden zijn, bedraagt, naar men verzekert, vele duizenden.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 *oct.* Terwijl maarschalk *Soult* op zijn landgoed den naderenden dood afwacht, tooit men hier zijne laatste dagen met pronkende eerbewijzen die te zeer in het ooglooppend zijn om niet eene berekening te schijnen. Het ware voldoende dat men voor hem de verschaalde en beschimmelde waardigheid van maarschalk-generaal uit de bestovene grootvaderlijke kast had te voorschijn gehaald; waartoe nog daarenboven wetten en bijzondere voorschriften afgekondigd over den aard en de wijze op welke de nieuwe dignitaris zal geëerd worden? En waarop is het nedergekomen? Dat het bij het oude bleef, en de maarschalk-generaal al geene andere militaire honneurs kon vorderen als elk ander maarschalk die niet tevens *generaal* is. Slechts ééne toegift heeft men voor hem gevonden; de maarschalk-generaal zal *twee* schildwachten voor zijne woning hebben, en dat zelfs in de koninklijke residentiën. Het regt van twee schildwachten te hebben, schijnt dus het uiterste toppunt van menschelijke grootheid te zijn welke een maarschalk bereiken kan. Wij weten nu wat hij uiterlijk geldt, en weldra zal het oordeel der geschiedenis ons nader zeggen wat hij innerlijk, wat hij zedelijk en wat hij als militair talent heeft gegolden; wij vreezen zeer dat dit oordeel hem geene militaire honneurs noch eene eerewacht van twee schildwachten zal toekennen. Aan zijn bewonderingswaardig kunstkabinet kleeft te velerlei herinnering eener geweldadige misvatting van het mijn en dijn, als dat men hem veel lof over zijnen kunstzin zou mogen toezwaaijen. Wat *Soult* als staatsman was leeren ons de jaarboeken der Fransche geschiedenis sedert 1815. *Napoleon* plagt op St. Helena van hem te zeggen, dat hij wel een goed bevelhebber maar tot veldheer, tot zelfdenkend en handelend legerhoofd ongeschikt was. Zijn oordeel over *Soults* houding en gedrag in den Spaanschen oorlog, jammerlijker gedachtenis, sprak de keizer in deze woorden uit: »Had ik *Soult*, »zoo als hij verdiende, laten doodschieten, zoo waren »al de wrok der Spanjaarden en al de rampen van »den Spaanschen oorlog niet over mijn hoofd ge»komen." De kwaal aan welke de maarschalk lijdt, kan hem elk oogenblik uit den tijd rukken.

Parijs, 31 *oct.* De minister van oorlog heeft maatregelen genomen, dat het vervaardigen van schiet-katoen, even als buskruid en salpeter, uitsluitend blijft voorbehouden aan het departement van oorlog. Dit fabrijkaat, hetwelk de regering dus monopoliseert, zal eene niet onaanzienlijke bron van inkomsten voor den staat zijn, daar de regten, die van den verkoop van het schietkatoen in de schatkist gestort worden, bijna gelijk staan met die, welke door de gewone kruidverkoopers opgebragt worden.

SPANJE.

Madrid, 22 *oct.* Veel opzien wekt tegenwoordig de ontdekking van een door *Salamanca*, zegt men, beganen fieltenstreek. De Koningin had eenen grooten achterstand van hare civile lijst te vorderen. De intendant der koninklijke hofhouding, de heer *Penna y Aguaijo*, zocht van het ministerie te verkrijgen, dat het deze schuld zou kapitaliseren en dat wel in 3 percents effecten tegen 33 berekend, zoodat voor elke 33 millioen realen 100 millioen in 3 percents gegeven zouden worden. Het vorig ministerie, of, om juister te spreken, de minister van financiën *Salamanca*, willigde dit verzoek in, en beval de uitgifte van nieuwe 3 percents obligatiën ter waarde van ongeveer 160 millioen realen. Deze vermeerdering der nationale schuld buiten de toestemming der Cortes en der natie was een der ergste vergrijpen welken een minister begaan kan. Deze maatregel zal, zonder twijfel, die effecten zeer in discrediet brengen, daar zij die dergelijk papier in handen hebben, niet weten in hoeverre zij op deszelfs echtheid vertrouwen kunnen. Het ergste is, dat, naar men zegt, *Salamanca* en *Penna y Aguayo* onder éénen deken speelden. Anderen zeggen, dat de buit gedeeld is tusschen *Serrano*, *Salamanca*, *Ventura de Vega* en *Penna y Aguayo*. Toen het kabinet *Narvaez* tot stand was gekomen, kwam de zaak uit en begon de pers alarm te slaan. Het ministerie schijnt vastberaden, een formeel geregtelijk onderzoek naar de zaak te laten doen, en zoowel den heer *Salamanca* als den heer *Penna y Aguayo* ter verantwoording op te roepen. Zoo mogen wij in de aanstaande zitting der Cortes de tegenhanger verwachten van het proces *Teste-Cubières*.

Madrid, 27 *oct.* Bij koninklijk besluit is de portefeuille van marine opgedragen aan den heer *Bertran de Lys*, ter vervanging van den heer *Fernandez de Cordoba*, minister van oorlog, die dit departement *ad interim* waarnam.

Na de opening der Cortes zullen, zegt men, de heeren *de Olano* en *Cordoba* vervangen worden.

— Men gelooft, dat de hertog van Valencia de portefeuille van oorlog zal verkrijgen en te gelijk president van den ministerraad zal blijven.

— Men verzekert, dat generaal *Espartero* besloten heeft, het gezantschap te Londen niet aan te nemen, indien hem daartoe het aanbod mogt worden gedaan.

— Men zegt, dat de generaal *Serrano* zijn ontslag heeft aangeboden als kapitein generaal van Grenada en dat hij spoedig naar de hoofdstad zal terugkeeren.

— Men spreekt van nieuwe oneenigheden tusschen de koninklijke echtgenooten, ten gevolge van de op handen zijnde terugkomst van *Serrano*. De goede verstandhouding, die men soms tusschen hen ziet heerschen, is slechts in schijn; dit is voor niemand een geheim.

— Men wil, dat de heer *Martinez de la Rosa* benoemd zal worden tot gezant te Rome, ter vervanging van den heer *Pacheco*, zoodra mgr. *Brunelli* zijne geloofsbrieven zal hebben aangeboden.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 2 *nov*. Uit den staat van het aantal reizigers, benevens de opbrengst van den Rijnspoorweg, gedurende de laatst verloopene maand october, blijkt, dat het aantal reizigers is geweest: van Amsterdam 10,053, Abcoude 1363; Laan van Vreeland 1139; Nieuwersluis 501; Breukelen 1040, Maarssen 746; Utrecht 8714; Driebergen 1365; Maarsbergen en Maarn 294; Veenendaal 732; Ede 859; Wolfheze 165; Arnhem 4560; te zamen uitmakende een aantal van 31 531 reizigers. De opbrengst van reizigers is geweest ƒ 38 722 42½; van goederen ƒ 11,177.29; te zamen ƒ 49.899.71½ en sedert 1o. januari 1847 ƒ 568,168.69.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Woensdag, 3 *november*.

De commissie, belast om met die der Eerste Kamer het adres, in antwoord op de troonrede, aan den Koning aan te bieden, heeft, bij monde van den heer *van Nagell*, rapport uitgebragt. Dit rapport hield in, dat de commissie zich op de gebruikelijke wijze naar 's Konings paleis had begeven, en daar op de gewone wijze was ontvangen, en dat de Koning, na het voorlezen van het adres, daarop het antwoord gegeven heeft, dat reeds is medegedeeld; waarna de commissie op dezelfde plegtige wijze naar het hôtel der Staten-Generaal teruggekeerd is, op welke zij zich naar 's Konings paleis begeven had. — Wordt besloten het verslag te doen drukken en ronddeelen. De voorzitter bedankt de commissie voor de door haar volbragte taak.

Zijn ingekomen:

1o. Een adres van de algemeene synodale commissie der Nederlandsche hervormde kerk, houdende bedenkingen tegen het aangeboden ontwerp van wet tot ondersteuning der behoeftigen. Van dit adres zijn gedrukte exemplaren aan de leden rondgedeeld. — Wordt besloten het te verzenden aan de commissie tot de verzoekschriften.

2o. Zes exemplaren van een geschrift van den heer mr. *van den Gheyn*, vroeger regter van instructie in de voormalige regtbank van eersten aanleg te Nijmegen, dat zijne verdediging bevat. — Wordt besloten een exemplaar in de boekerij te plaatsen en de overige in de onderscheidene afdeelingen ter inzage voor de leden neder te leggen.

3o. Het vijfde stuk van den tegenwoordigen jaargang van de bijdragen tot de kennis der Nederlandsche koloniën. — Plaatsing in de boekerij.

De voorzitter deelt mede, dat door de afdeelingen tot rapporteurs voor de ontwerpen van wet, uitmakende het tweede en derde boek van het Wetboek van Strafregt, gekozen zijn de heeren *Uytwerf-Sterling*, *van Panhuys*, *Schooneveld*, *Luzac* en *Duymaer van Twist*.

De voorzitter zegt, dat hij meent gebruik te moeten maken van de bevoegdheid, bij artikel 109 der grondwet aan hem verleend, om de vergadering te veranderen in eene zitting met gesloten deuren; zoodat de openbare vergadering wordt gesloten.

Na het houden van het comitté-generaal, is de openbare zitting heropend en door den voorzitter voorgesteld, om op eene door den heer *Nahuys*, lid van de Algemeene Rekenkamer, aan de Kamer gerigte missive, houdende aanmerkingen op het rapport der commissie voor de geloofsbrieven betrekkelijk de toelating van den heer *Opperdoes Alewijn*, over te gaan tot de orde van den dag. — Dienovereenkomstig wordt besloten.

Nog is ingekomen een wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk V der begrooting van 1847, ter zake van de uitgaven, voortvloeijende uit de toepassing der wet van 29 nivôse XIIIde jaar. De sommen daarbij gevorderd, bedragen f 24,000, *f* 95,750, *f* 115,000 en *f* 36,000 voor proces-kosten. Wordt besloten, dat ontwerp met de daartoe behoorende stukken te doen drukken en ronddeelen en ter overweging te verzenden aan de afdeelingen.

— Naar men heden verzekert, staat de benoeming van den majoor *C. van Rijneveld*, tot luitenant-kolonel en chef van het wapen der artillerie in Neerlands-Indië en van den kapitein *Steuerwald*, adjudant van Z. Exc. den minister van oorlog, tot majoor bij gemeld wapen, in verband met nog eene andere benoeming wier bekendmaking spoedig volgen zou. Men wil namelijk, dat de generaal *List*, tegenwoordig minister van oorlog, tot opperbevelhebber van het Neerlands-Indische leger zou zijn of worden benoemd. Dit vermoeden verdient echter nadere bevestiging.

ARNHEM, 5 november.

Van alle perioden der troonrede heeft ons, gelijk anderen, inzonderheid die zinsnede getroffen, waarin de Staten Generaal zeggen:

»Dankbaar voor de gedane toezegging" (der grondwets-herziening) »zien wij dan ook met gerustheid de »voordragt te gemoet van al die verbeteringen, die het »waarachtig heil van Nederland kunnen bevorderen, »welk heil gelijkelijk door Uwe Majesteit en door »de Staten Generaal wordt beoogd." Gelieft hiermede te vergelijken eene voorgaande zinsnede in welke gezegd wordt: »Met hartelijke blijdschap hebben wij »de mededeeling ontvangen, dat Uwe Majesteit tot »de overtuiging is gekomen, dat er noodzakelijkheid »bestaat tot de wijziging van eenige bepalingen der »grondwet."

En nu vragen wij aan allen die gezond menschenverstand hebben en niet door »Nederlandschen zin" verblind zijn, hoe er hier, in 's Hemels naam, ooit sprake kan zijn van *dankbaarheid*?

De Staten-Generaal zijn »dankbaar." Waarvoor? Voor de toezegging dier grondwets-herziening. Maar is die herziening dan eene *gunst* des Konings, (wij vragen dit niet aan den heer *van Twist*) een blijk van de koninklijke welwillendheid of van het koninklijk welbehagen, gelijk eene ridderorde, eene doekspeld, eene snuifdoos of eene geëmailleerde ring?

Neen. De Staten-generaal zelve zeggen, dat die toezegging het gevolg hiervan is, »dat Zijne Majesteit tot de *overtuiging* is gekomen, dat er *nood-»zakelijkheid* bestaat, tot de wijziging van eenige »bepalingen der grondwet"

De toezegging is het gevolg van de *overtuiging* der *noodzakelijkheid*. Hoe kan men er dan DANKBAAR voor zijn? Hoe zou men het genoemd hebben, wanneer de Koning eens, »van de noodzake-»lijkheid overtuigd", geene toezegging gedaan had? Men zou het teregt als *pligtverzuim* gequalificeerd hebben. Maar moet men dan den Koning *dankbaar* zijn, alleen omdat hij zijnen pligt niet verzuimd heeft? Dit gelijkt waarlijk naar een epigram op de Koningen.

»Het waarachtig heil van Nederland" leeren ons de Staten-Generaal in hun adres van antwoord, »wordt gelijkelijk door Uwe Majesteit en door de »Staten Generaal beoogd." Nu is de Koning tot de overtuiging gekomen, dat het, om dat »waarachtig »heil" te bevorderen, *noodzakelijk* is, dat de grondwet herzien worde. En de Staten Generaal zijn daarvoor . . . . DANKBAAR! Heerlijke logica! Wat zouden de Staten-Generaal gezegd of gedaan hebben, wanneer de *overtuigde* Koning de grondwet eens niet had willen herzien? Wanneer men *dankbaar* is, dat de regering haren pligt doet, welk gevoel stelt men er tegenover, wanneer de regering haren pligt *niet* doet?

Men heeft dikwijls, en teregt, aan de Duitschers de handsche onderworpenheid en schaapachtige ootmoed verweten, met welke zij het heelal berigtten, hoe zich de landsvader allergenadigst had verwaardigd even als een gewoon mensch verkouden te worden en hoe Allerhoogstdezelve met overgroote goedertierenheid de moeite had genomen daartegen een zweetmiddel in te nemen, of hoe het der allergenadigste landsmoeder behaagd had een *prins* of eene *prinses*, (vooral nooit een *zoon* of eene *dochter*) ter wereld te brengen. Maar laten *wij* het altans nooit wagen de Duitschers daarover hard te vallen. Nederland streeft Duitschland voorbij. Wij Nederlanders betuigen onze *dankbaarheid*, dat de landsvader, wanneer hij van de noodzakelijkheid *overtuigd* is, zich verwaardigt zijnen pligt te doen!

Arnhem, *5 nov.* Wij ontvangen zoo even eenen brief van den heer secretaris der Kamer van Koophandel en Fabrijken te Arnhem, in welken ons verzocht wordt te melden, dat de mededeeling van het geheimzinnig ontwerp van wet, waarvan »elk dag-»blad-schrijver onkundig moest worden gehouden", niet is geschied door een lid der Kamer van Koophandel en Fabrijken dezer stad, »dewijl," voegt er de brief bij, »geen zijner leden in staat is misbruik te maken van iets dat hem *in vertrouwen* is »medegedeeld."

Wij voldoen gaarne aan een zoo billijk verzoek. Wij kunnen den heer *van Hall* plegtig verzekeren, dat de Arnhemsche Kamer van Koophandel en Fabrijken zijn *vertrouwen* niet heeft beschaamd. Wij geven met een gerust geweten de getuigenis dat zij noch de hoofddader noch medepligtige is van het jegens den heer *van Hall* gepleegde misbruik van vertrouwen.

Ontwerp eener algemeene wet over de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnsen. Wet omtrent de heffing van eene belasting, onder den naam van tonnegeld der zeeschepen.

(*Vervolg van No 221*)

§ 2. *Van de bijleggers.*

Art. 36. Bijleggers zijn de schepen, welke op het gebied van het rijk aankomen uit nood, om te overwinteren of om orders, en welke eene andere of wel geene bepaalde bestemming hebben.

Art. 37. De bevelvoerders van zoodanige schepen zijn verpligt, ter eerste wacht eene generale verklaring af te leggen, op denzelfden voet als in de 1ste paragraaf van dit hoofdstuk, nopens het inklaren uit zee, is bepaald.

Het duplicaat der akten van inklaring der bijleggers, blijft echter ter eerste wacht berusten; het triplicaat wordt aan den schipper ter hand gesteld tot op zijn vertrek.

Art. 38. De bijleggers kunnen met hunne ladingen wederom vertrekken, zonder betaling van regten of accijnsen, doch zij moeten tot op hun vertrek onder het bijzonder toezigt blijven van de ambtenaren aan den post van inklaring, op zoodanige ligplaats, als hun door deze wordt aangewezen.

Doch voor zoo verre er geene geschikte ligplaats ter eerste wacht aanwezig is, of ook aldaar geene geschikte gelegenheid tot herstel der zeeschade voorhanden is, moet aan den schipper vergund worden, om op te zeilen naar eene nabij gelegene haven, alwaar een kantoor der in- en uitgaande regten gevestigd is, om aldaar onder bijzonder toezigt der ambtenaren gesteld te worden; welke vergunning op het triplicaat der generale verklaring moet worden vermeld.

Art. 39. Indien de lading geheel of gedeeltelijk bestaat uit accijnsgoederen, uit hoogbelaste goederen of uit de zoodanige, waarvan de invoer verboden is, moet de ladingsplaats van het schip worden verzegeld of het schip onder bewaking gesteld, een of ander ten koste van den schipper, ten ware de schipper verkiezen mogt, de lading tot op zijn vertrek in een rijkspakhuis, of in eene bijzondere welverzekerde bergplaats, onder sluiting zijnerzijds, en van de zijde der administratie, te doen opslaan, of, voor zooverre de omstandigheden zulks niet mogten gedoogen, dezelve zoo bij nacht als bij dag onder bewaking te doen stellen, een of ander uitsluitend voor zijne rekening.

Art. 40. Wanneer de bijleggers last breken, dat is, wanneer het geheel of een gedeelte der lading gelost wordt, om niet weder te worden ingenomen, alsook wanneer eenige goederen worden bijgeladen, zijn de regten en accijnsen van de met dusdanige bestemming geloste goederen verschuldigd, en moet ten aanzien van de lossing of lading in acht genomen worden, al hetgeen bij deze wet omtrent den invoer of uitvoer ter zee is bepaald.

Voor goederen die enkel tot scheepsgebruik worden ingelaten, zijn echter geene uitgaande regten verschuldigd; zoodanige goederen genieten ook afschrijving of restitutie van den accijns, in de gevallen waarin die volgens de wet bij uitvoer ter zee kunnen verleend worden.

Art. 41. Door lastbreken wordt daarentegen niet verstaan het tijdelijk lossen der goederen, om gehavend te worden, om het schip te kunnen herstellen of om andere voldoende redenen, mits zulks geschiede met schriftelijk verlof van den eersten ambtenaar ter plaatse, en mits de lossing, havening en weder-inlading niet anders plaats hebben, dan onder voortdurend toezigt der ambtenaren; voor welk toezigt het waakloon door den schipper voldaan moet worden.

Art. 42. De bevelvoerders der bijleggers, welke zonder verlof der ambtenaren en buiten het geval van nooddwang door hoogere magt, de hun aangewezene ligplaats verlaten om naar binnen of langs de kust over het in artikel 212, n°. 2*b* omschreven gebied voort te zeilen, vervallen in eene boete van *f* 500 onverminderd de toepassing der strafbepalingen tegen frauduleuse lossing, wanneer daartoe termen mogten bestaan.

Wanneer zij alsdan op eene losplaats aankomen, zijn zij gehouden hunne lading te lossen, en vervallen in de straffen bij artikel 25, 26, 27 en 28 bepaald, wanneer er goederen, in de generale verklaring vermeld, ontbraken of te veel bevonden worden.

§ 3 *Van gestrande en geborgen goederen.*

Art. 43. Wanneer goederen aan de kusten van het rijk worden geborgen of opgevischt, moeten zij, die zulks hebben verrigt, of met het toezigt over de strandvonderij belast zijn, daarvan zoo spoedig mogelijk kennis geven aan de naastbijzijnde beambten der in- en uitgaande regten, ten einde zich met deze, naar gelang van zaken en omstandigheden, omtrent de voorloopige verzekering van 's rijks regten te verstaan.

Voor zoo verre de gestrande goederen, tot zekerheid van 's rijks regten, bewaakt moeten worden door de ambtenaren der in- en uitgaande regten, is daarvoor door de belanghebbende waakloon verschuldigd, des noods verhaalbaar op de goederen zelve, of op de opbrengst van derzelver verkoop.

Art. 44. Goederen die door personen, niet met het toezigt op strandvonderijen belast, buiten tegenwoordigheid of medeweten van de beambten der in- en uitgaande regten, verder mogten worden gebragt dan de kruin der dijken, of van zoodanige plaatsen van het strand, waar dezelve tegen verdere beschadiging van het water beschermd zijn, kunnen niet als strandgoederen beschouwd worden.

Art. 45. Wanneer goederen uit schepen op de kusten van het rijk gestrand of vergaan, in ligters of in visschersvaartuigen overgenomen zijn, mogen de schippers dier vaartuigen met de ingenomene goederen niet verder gaan dan de naast genaakbare haven.

Zij moeten aldaar met de bemanning van het verongelukte schip, voor zoo ver die aldaar aanwezig mogt zijn, hunne verklaring afleggen, en zich voorts onderwerpen aan de orders, welke de beambten der in- en uitgaande regten stellen tot waarborgen van 's rijks regten, in overleg met de beambten der strandvonderij.

Art. 46. De aard en de hoeveelheid der goederen wordt zoodra mogelijk door de ambtenaren der in- en uitgaande regten globaal onderzocht. Van de bevinding wordt proces-verbaal opgemaakt.

Art. 47. Zoolang de strandgoederen blijven onder het medetoezigt der administratie, zoodat zij zich van derzelver eenzelvigheid kan verzekerd houden, zijn de belanghebbenden bevoegd dezelve weder vrij van regten uit te voeren, mits voor de invoerregten, en voor de ten uitvoer verbodene voor de dubbelde waarde, borg worde gesteld, en onder toepassing van de verder noodige bepalingen tot wering van misbruik. Wanneer de wederuitvoering niet binnen één jaar na de stranding is bewerkstelligd of wanneer de borgtogt niet binnen acht dagen na daartoe gedane aanmaning is gesteld, kan de administratie den opslag der goederen in een publiek entrepot of 's rijks pakhuis vorderen.

Art. 48. De strandgoederen, omtrent welke van de bevoegdheid tot wederuitvoer geen gebruik wordt gemaakt, worden ten aanzien der regten gelijk gesteld met inkomende goederen.

Doch de goederen waarvan de invoer verboden is, kunnen niet aan de belanghebbenden worden afgegeven, maar moeten onder beheer van de administratie verblijven, tot den wederuitvoer toe, ten ware zij van inlandschen oorsprong en binnen het rijk ingeladen mogten geweest zijn.

Art. 49 Voor zooverre blijkt dat strandgoederen afkomstig zijn van schepen uit de havens van het rijk vertrokken en op derzelver uitreis verongelukt, genieten derzelve vrijdom van invoerregten, en verkrijgen teruggave van de betaalde uitvoerregten, wanneer het goederen zijn die zich hier te lande in het vrije verkeer bevonden tijdens de inlading.

Van de doorvoergoederen, die niet weder uitgaan, en niet op den invoer verboden zijn, moet worden bijbetaald hetgeen voor dezelve meer verschuldigd is dan aan doorvoerregt is betaald.

De accijnsgoederen die niet weder uitgaan, worden beschouwd als niet uitgevoerd geweest.

Voor zoo verre dezelve onder afschrijving van den accijns of met de restitutie daarvan uitgevoerd zijn geworden, moet het bedrag van den accijns wederom op rekening gesteld of de uitbetaalde restitutie terug gegeven worden, en zulks binnen acht dagen nadat door den ontvanger van het kantoor, onder welks ressort zich de goederen bevinden, daartoe aanmaning gedaan zal zijn; bij gebreke waarvan deze goederen worden beschouwd en behandeld als vreemd en van buiten 's lands ingevoerd.

Art. 50. Wrakken, masten, zeilen, ankers, touwen en andere gereedschappen, geborgen van schepen op de kusten van het rijk verongelukt, alsmede de ankers en touwen voor de kust in zee opgevischt, mitsgaders de tuigaadje en gereedschappen van Nederlandsche schepen, op vreemde kusten gestrand en binnen een jaar na het ongeluk naar het rijk afgezonden, zijn vrij van alle regten.

DERDE HOOFDSTUK.

Van den invoer aan de landzijde.

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

Art. 51. Alle invoer te lande is verboden anders dan langs de wegen, rivieren of kanalen, die door Ons als heerbanen zijn aangewezen, tot op zekeren afstand van de grenzen, hetzij voor den invoer in het algemeen, of voor den invoer van sommige goederen, of eindelijk ter bereiking van kantoren, die alleen ten gerijve van de grensbewoners zijn opengesteld.

De aangewezene heerbanen moeten gevolgd worden van het oogenblik af dat men het vreemde grondgebied verlaat.

Art. 52. De invoerders moeten de goederen welke in of op hunne vaartuigen of voertuigen geladen zijn, of die zij bij zich hebben, hetzij dezelve aan regten of accijnsen onderworpen zijn of niet, aanbrengen en aangeven aan de eerste wachten, grens- of expeditiekantoren, door Ons aan te wijzen tot den invoer in het algemeen, of tot den invoer van sommige goederen in het bijzonder, of tot de ontvangst van regten en accijnsen van goederen, bestemd voor de dagelijksche behoeften der grensbewoners.

Vaartuigen die ledig binnenkomen, zijn in elk geval verpligt de eerste wacht aan te doen, op eene boete van *honderd gulden*. Van deze verpligting kunnen vaartuigen aan de grensbewoners toebehoorende, door de administratie worden ontheven, onder de door haar te bepalen maatregelen van voorzorg.

Art. 53. De administratie heeft de bevoegdheid, om in bijzondere gevallen verlof te verleenen tot den invoer langs andere wegen en over andere kantoren, dan die in de beide vorige artikelen zijn bedoeld.

Art. 54. Tusschen het vreemd grondgebied en de grens- of expeditiekantoren te lande worden geplaatst palen met het opschrift: RIJKS REGTEN, ten einde de invoerders te waarschuwen dat zij tot de plaats zijn gekomen, in welker nabijheid het kantoor is gevestigd, alwaar de aangifte der goederen geschieden moet, en tot hetwelk zij met dezelve langs de heerebanen, doch alleen tusschen opgang en ondergang der zon mogen naderen.

Het toevallig ontbreken dezer palen kan echter niet ingeroepen worden als verontschuldiging van overtreding tegen artikel 51, 52 of 55 dezer wet.

Art. 55. Alle invoer zelfs tot aan de expeditiekantoren, tusschen ondergang en opgang der zon, is verboden en wordt als sluikerij gestraft.

De invoer gedurende dien tijd kan echter door de administratie toegelaten worden voor goederen, welke met postwagens, stoombooten of andere openbare behoorlijk erkende middelen van vervoer aangebragt en ingevoerd worden, zoo mede voor de goederen, welke reizende personen met zich voeren; mitsgaders voor goederen, langs die rivieren

ingevoerd wordende, alwaar tusschen de ulterste grens en het expeditiekantoor geene veilige ligplaats voor de schepen voorhanden is; een en ander onder toepassing van de noodige maatregelen van voorzorg tegen misbruik.

Art. 56. De aangifte moet geschieden in allen opzigte op den voet als bij het X hoofdstuk dezer wet is voorgeschreven. Zij moet bevatten de soort, de bruto-hoeveelheid, de nommers en merken der goederen, alsmede de waarde van die, waarvan de regten naar de waarde verschuldigd zijn.

De invoerders, hetzij schippers, voerlieden, dragers of andere personen, die het vervoer bewerkstelligen, zijn onderworpen aan de straffen, bij deze wet op onvolledige of onjuiste aangiften vastgesteld.

Art. 57. Bij de aangifte moet tevens opgave worden gedaan van de losplaats. Daartoe kunnen alleen worden opgegeven de plaatsen, alwaar kantoren van betaling door Ons worden gevestigd; welke kantoren voor de aanvoeren te water voor elke rivier of kanaal afzonderlijk, en voor den aanvoer te land in den regel zoo nabij mogelijk aan het grenskantoor aangewezen worden. Tot opslag in entrepôt kunnen geene andere plaatsen worden opgegeven dan die, aan welke de gunst van entrepôt is toegekend.

Voor zooverre op deze geen betalingskantoor is gevestigd, moeten de goederen altijd op het eerste kantoor van betaling worden gedirigeerd, om aldaar de noodige visitatie of verificatie te ondergaan.

Art. 58. De accijnsvrije goederen zijn bij de aangifte ter eerste wacht aan visitatie, de accijnsgoederen aan grondige verificatie onderworpen.

Art. 59. Wanneer echter bij den invoer langs rivieren en kanalen, de wijs van belading der vaartuigen niet toelaat om de visitatie of verificatie aan de eerste wacht te verrigten zonder lossing, kunnen deze formaliteiten verschoven worden tot op de aankomst aan de opgegevene losplaats, en zulks onder toepassing van de bewaking of verzegeling, ten koste van den schipper.

De schippers die dit uitstel van visitatie of verificatie verlangen, moeten aan de ambtenaren aanwijzing doen van alle luiken, deuren, losse beschotten, openingen of andere middelen van gemeenschap, waardoor men toegang tot de lading kan bekomen, en verbeuren eene boete van *honderd gulden* voor elken verzwegen toegang.

De ambtenaren behouden evenwel altijd de bevoegdheid om de dadelijke lossing ter eerste wacht of aan het eerste betalingskantoor op den weg te vorderen, van het geheel of van zoodanig gedeelte der lading, waaromtrent bij hen vermoeden van kwade aangifte mogt zijn ontstaan; en om de geloste goederen aldaar ten koste van ongelijk aan de visitatiën of verificatie te onderwerpen.

Art. 60. Bij invoer te lande en langs de rivieren en kanalen kan door de invoerders der goederen geene aangifte der hoeveelheid, op den voet van artikel 169 dezer wet, worden gedaan, dan voor zooverre de verificatie der goederen aan de eerste wacht kan plaats vinden, en is de bepaling van artikel 59 op dit geval niet van toepassing.

Art. 61. Wanneer de consignataris ter losplaats gebruik maakt van de bevoegdheid hem bij artikel 169 dezer wet toegekend, blijft de invoerder niettemin verantwoordelijk voor de aangifte die hij aan de eerste wacht gedaan heeft.

Art. 62. Na de aangifte, en nadat de visitatie of grondige verificatie, in de gevallen waarin deze gevorderd worden, hebben plaats gehad, worden volgbrieven verleend, ten geleide van de goederen naar de kantoren van betaling, of naar de plaatsen van opslag in entrepot, onder borgstelling voor het volle bedrag der regten, accijnsen en opcenten.

Een uittreksel van elken volgbrief wordt door den ontvanger ten eerste wacht zoodra mogelijk aan den ontvanger of entreposeur ter lossingsplaats gezonden.

Art. 63. Voor de goederen die vrij van regten en accijnsen zijn, en welke aan de eerste wacht behoorlijk hebben kunnen gevisiteerd worden, wordt aldaar een vrij-paspoort verleend.

Wanneer de visitatie dezer goederen, naar aanleiding van het voorschrift van artikel 59, tot aan de losplaats is uitgesteld, wordt een volgbrief afgegeven onder borgstelling voor de boete in artikel 204 dezer wet bepaald.

Art. 64. Voor zooverre de accijnsvrije goederen bestemd zijn om te verblijven op de plaats, waar het eerste kantoor is gevestigd, of op eene plaats gelegen tusschen het eerste kantoor en het naastbij gelegen betalingskantoor, of wanneer dezelve bestaan uit kleine hoeveelheden welke reizende personen met zich voeren, kunnen de regten daarvoor op alle eerste wachten worden voldaan. Doch de hoeveelheid dezer goederen mag zoo groot niet zijn, dat zij eene bij art. 282 dezer wet verbodene oplaag zouden uitmaken.

Het paspoort van betaling voor deze goederen wordt mede aan het eerste kantoor, na visitatie der goederen, ingetrokken en vervangen door een renversaal, ten geleide van de goederen tot aan de bestemmingsplaats, binnen den daarop uit te drukken termijn, en met aanwijzing van den weg, die door de goederen moet gevolgd worden.

Art. 65. De invoer van accijnsgoederen, in de gevallen bij het vorige artikel bedoeld, kan mede, tegen dadelijke betaling van regten en accijns, aan de eerste kantoren worden toegelaten, doch in geene grootere hoeveelheid dan:

Van steenkolen 1000 pond of 12 mud;

» turf . . . . 25 ton;

» zeep . . . . 50 pond;

» ruw zout . . . . . . 100 pond;

» buitenlandsch gedistelleerd 50 kan;

» ruwe suiker . . . . 100 pond;

Van het betalingspaspoort en van de quitantie van den betaalden accijns worden in dit geval duplicaten afgegeven, om te strekken tot geleibiljet, met aanwijzing van den weg en van den termijn tot vervoer, even als in het vorig artikel omtrent de renversalen is vastgesteld.

Art. 66. Op die eerste wachten, welke door Ons tevens als betalingskantoren worden aangewezen, kunnen, wanneer de aangevers dit verlangen, ter vervanging der volgbrieven, inkomende paspoorten worden verleend welke, na de lossing en visitatie of verificatie der goederen, wederom ingetrokken en vervangen worden door renversalen ten geleide van de goederen over het terrein van toezigt; op welke renversalen mede de termijn tot vervoer over dit terrein en de te volgen weg worden vermeld.

Art. 67. Op de eerste wachten, in artikel 66 bedoeld, kunnen mede transito-paspoorten worden afgegeven voor alle goederen, zoowel accijnsgoederen als accijnsvrije, ten doorvoer bestemd, op den voet, als in het VIIde hoofdstuk dezer wet is omschreven.

Art. 68. Wanneer de invoerders meer dan eene plaats van lossing opgeven, worden afzonderlijke volgbrieven verleend voor elke plaats, waar gelost zal worden.

Art. 69. Op de volgbrieven en renversalen van inkomende paspoorten, wanneer deze tot geleide van de goederen strekken, kan gelijke aanhaling en benadering worden gedaan als op betalingspaspoorten.

Art. 70. De volgbrieven kunnen nimmer dienen tot lossing dan in het geval en op den voet in het 2de en 3de lid van het volgend artikel omschreven.

Art. 71. De invoerder is verpligt, ter losplaats de volgbrieven ten kantore van den ontvanger of van den entreposeur te bezorgen.

Voor de accijnsvrije goederen moeten de regten worden betaald overeenkomstig den inhoud van de volgbrieven, behoudens het geval, bij artikel 169 voorzien. De lossing geschiedt alsdan op de verkregen betalings- of transito-paspoorten; of wanneer de aangever gebruik maakt van de bevoegdheid, hem bij artikel 169 dezer wet gegeven, op de consenten tot lossing.

De opslag in entrepôt geschiedt op de volgbrieven zelve. Voor zoo ver het entrepôt elders dan ter losplaats is gevestigd, stellen de ambtenaren ter losplaats, na visitatie of verificatie der goederen, verslag hunner bevinding op den volgbrief.

Voor de accijnsgoederen dienen de volgbrieven tot consent tot lossing, nadat zij door den ontvanger ter losplaats geviseerd zijn.

Art. 72. De volgbrieven kunnen niet gezuiverd worden noch de accijns betaald of deszelfs bedrag op rekening van crediet gesteld, ten zij de goederen in den volgbrief vermeld, inderdaad worden gelost, geverifieerd of geverifieerd ter losplaats in den volgbrief aangewezen.

Art. 73. Wanneer bij de visitatie der goederen ter losplaats minder wordt bevonden dan in den volgbrief is vermeld, wordt de volgbrief slechts voor het aanwezige gedeelte gezuiverd, en worden de regten en accijnsen voor het ontbrekende gedeelte op den ter eerste wacht gestelden borgtogt verhaald, wanneer de invoerder niet verkiest die ter losplaats te voldoen. Een verschil van gewigt of hoeveelheid van *drie* ten honderd en minder, wordt bij invoer van losse of gestorte goederen niet in aanmerking genomen.

Wanneer in het geval bij artikel 61 voorzien, of ook bij invoer van accijnsgoederen, bij de grondige verificatie meer wordt bevonden dan ter eerste wacht is aangegeven en wanneer het verschil in hoeveelheid of in sterkte van het gedistelleerd meer dan *vijf* ten honderd bedraagt, verbeurt de invoerder eene boete van driemaal het invoerregt en den accijns van het verzwegene.

Art. 74. De volgbrieven worden onmiddellijk na de lossing, en behoudens de bepalingen der beide vorige artikelen, door de ambtenaren met de visitatiën of verificatiën belast, door afteekening gezuiverd.

Art. 75. De gezuiverde volgbrieven blijven ten kantore van betaling of van entrepôt berusten. De uittreksels bij artikel 62 bedoeld worden, na van gelijke afteekening of verklaring als de volgbrieven zelve voorzien te zijn, door de ontvangers of entreposeurs in tijds teruggezonden aan het kantoor van afgifte der volgbrieven, ten einde de aldaar gestelde borgtogt vernietigd worde.

Art. 76. Voor elken volgbrief, welke niet ter losplaats, waarop dezelve is luidende, bezorgd wordt, verbeurt de invoerder eene boete van *vijf en twintig gulden*, voor welke hij gehouden is ter eerste wacht borgtogt te stellen, te gelijk met den borgtogt voor de regten bij artikel 62 gevorderd. (*Vervolg hierna.*)

Correspondentie.

Het ingezonden stuk eindigende met de woorden: »De koning van Frankrijk heeft voor eenigen tijd »amnestie verleend aan de oproerige hongerlijders. »Wat zal de ridderlijke WILLEM II doen?" rekenen wij, hoewel het veel goeds bevat, ter plaatsing niet geschikt.

Advertentiën.

Heden beviel van eene DOCHTER, Vrouwe *U. M. J. P. YSSEL DE SCHEPPER*, — OP *TEN NOORT*.

ARNHEM, den 1sten November 1847.

Het HUIS en ERVE, met STALLING, in de Weverstraat der Stad *Arnhem*, bewoond door *J. VAN MANEN*, werd ingezet en verhoogd tot *f* 2450.

De toeslag is bepaald, ten huize van *J. P. FLORISSEN* op de Steenstraat, te *Arnhem*, op Donderdag den 18den November 1847, des avonds ten zeven ure; terwijl inlichtingen gevraagd en hoogen kunnen gesteld worden ten kantore van Mr. *W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem*.

MEN VERLANGT tegen Mei 1848 TE HUREN of TE KOOPEN liefst aan een der Cingels of even buiten de Stad *Arnhem*: Een HUIS met *vijf* goede KAMERS en verder met alle vereischten voor eene kleine en deftige Huishouding, benevens annex een ruimen TUIN.

Verzoeke schriftelijk, duidelijke en uitvoerige opgave met vermelding van Huur of Koopprijs, *franco* onder Letter H. bij den Boekverkooper *J. DOIJER, Az.*

† † †
† †
†
MEN VERLANGT TE KOOPEN 30.000 stevige jonge ELZEN en 70.000 dito BERKEN PLANTSOEN, van ongeveer één Ned. El lengte. — Aanbiedingen voor het geheel of bij gedeelten, met overgifte van Monsters en aanduiding van prijs, te bezorgen bij den Tuinman op *Zijpendal*, nabij *Arnhem*, alwaar een en ander, zonder bijrekening van Vracht, moet afgeleverd worden.

† † †
† †
†
Buitengewone genezing door HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN. — nooit falend middel ter genezing van alle soorten van *Schurft*, *Scorbutie* en *Kwaadsappigheid*. *HENRY HILL*, thans huisknecht van L. B., was vroeger uit den dienst van den Hertog van D. ontslagen, dewijl hij groote Scorbutische Vlekken over zijne handen en aangezigt had, die hem geheel mismaakten. Hij was gedurende 12 maanden onder behandeling van de geneesheeren uit het gevolg van zijnen Meester behandeld, doch zonder eenigen goeden uitslag, hij werd eindelijk onherstelbaar verklaard en ontslagen; de arme man hopeloos zijnde begon eindelijk *HOLLOWAY'S* Zalf en Pillen te gebruiken, met dat goede gevolg, dat de ziekte uit het bloed weggenomen werd en hij in minder dan 3 weken genas.

Zijn op *franco-aanvrage*, à contant te bekomen bij de Heeren *F. ROMEIJN, Fz.*, Depôthouders te *Arnhem*; den Heer *D. WILMERINK*, te *Doesborgh*, of aan het Hoofddepôt bij den Heer *J. VAN SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *HOLLOWAY'S* Etablissement.

Algemeene Expeditie-Maatschappij.

Te beginnen met den 8sten dezer maand, zal de DILIGENCE-DIENST dezer Onderneming, tusschen *Arnhem* en *Nijmegen*, van den derden Spoortrein en die, welke des namiddags om 4½ uur uit *Nijmegen* vertrekt, worden GESTAAKT.

Amsterdam, 4 November 1847.

De Directeur:
C. VAN DER HORST.

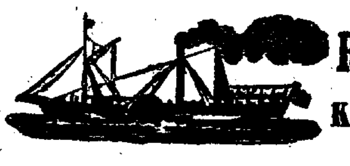

Rijn-Stoomboot-vaart
KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 uur* (precies) om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Deze dienst sluit zich te *Duisburg* aan den *Köln-Mindener-Spoorweg* en biedt alzoo eene zekere gelegenheid, om tegen 8 uur 30 minuten des avonds te *Keulen* aan te komen, en met de om 9½ uur van daar vertrekkende Boot dezer Maatschappij naar *Coblenz*, *Mainz*, *Mannheim* en *Straatsburg* verder te kunnen reizen, wordende naar al deze plaatsen directe en Personaal-Kaarten afgegeven, welke groote voordeelen aanbieden.

Aankomst te Arnhem *des avonds omstreeks* [illegible] *ure.*

Door deze gelegenheid is het mogelijk goederen van *Amsterdam* naar *Keulen* in twee, naar *Mainz* en *Frankfort* in drie, naar *Mannheim*, in drie en een halven, en naar *Straatsburg* in vier en een halven dag te verzenden.

Nadere inlichtingen, zoo ook het Tarief van de vrachten, in *eens* van *Amsterdam* tot *Straatsburg* en alle tusschen gelegene plaatsen, zijn te bekomen bij den ondergeteekende te *Arnhem*, de Factorij der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg te *Amsterdam* en door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*JONKER*

Arnhem, Junij 1847.

H. BUDDE, *G.J.Z.*

*** Bij *GEBR. J. & H. VAN LANGENHUIJSEN*, Boekdrukkers te *'s Gravenhage*, is uitgegeven en alom verzonden:

VERDEDIGING VAN DEN REGTER TER INSTRUCTIE BIJ DE VOORMALIGE REGTBANK VAN EERSTEN AANLEG, Mr. *EMMANUEL FRANS JOSEPH VAN DEN GHEIJN*, door hem zelven voorgedragen aan het verstandig publiek. Prijs *f* 2.50.

Voorts wordt door hen met goed succes gedebiteerd.

I. KLAGT OVER VOORTDURENDE SCHENNIS DER GRONDWET, DOOR VOORTDURENDE REGTSWEIGERING, gezonden aan Z. M. den Koning, *WILLEM II*, door Mr *E. F. J. VAN DEN GHEIJN*, *Oud-Regter ter Instructie in het Arrondissement Nijmegen*, enz. Prijs 7 Cents.

II. PLAINTE DE VIOLATION CONTINUELLE DE LA LOI FONDAMENTALE, *par refus continuelle de Justice envoijé à S. M. le Roi*, *GUILLAUME II*, *par Mr. E. F. J. VAN DEN GHEIJN*, *Ancien Juge d'instruction dans l'arrondissement de Nimegue*, *etc. Prix f* 0.5

III. KLAGT OVER VOORTDURENDE SCHENNIS DER GRONDWET, DOOR VOORTDURENDE REGTSWEIGERING, gezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in het Koningrijk der *Nederlanden*, door Mr. *E. F. J. VAN DEN GHEIJN*, *Regter ter Instructie bij de voormalige Regtbank van Eersten Aanleg te Nijmegen*, enz. Prijs 25 Cents.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 Nov. 1 El 1 Palm 4 Duim; gew. 0 D. gev. 9 D.

Te Arnhem, bij de Wed. C. A. THIEME.